

Vyvolaná potravinová krize a krize chudoby k zajištění trvalé nadvlády USA

zvedavec.news/komentare/2023/07/9714-vyvolana-potravinova-krize-a-krize-chudoby-k-zajisteni-trvale-nadvlady-usa.htm



Podle Mezinárodního panelu odborníků na udržitelné potravinové systémy je v současné době dostatek potravin a nehrozí, že by došlo k jejich nedostatku ve světě.

Potravin je dostatek, ale jejich ceny prudce rostou. Problémem není nedostatek potravin, ale spekulace s potravinářskými komoditami a manipulace s ve své podstatě chybným globálním potravinovým

systemem, který slouží zájmům korporátních obchodníků se zemědělskými produkty a dodavatelů vstupů na úkor potřeb lidí a skutečného zajištění potravin.

Válka na Ukrajině je geopolitickým obchodním a energetickým konfliktem. Z velké části jde o to, že USA vedou zástupnou válku proti Rusku a Evropě tím, že se snaží oddělit Evropu od Ruska a uvalit na Rusko sankce, které mají poškodit Evropu a učinit ji ještě závislejší na USA.

Ekonom profesor Michael Hudson nedávno prohlásil, že v konečném důsledku jde o válku proti Evropě a Německu. Účelem sankcí je zabránit Evropě a dalším spojencům, aby zvýšili svůj obchod a investice s Ruskem a Čínou.

Neoliberální politika od 80. let 20. století vyprázdnila ekonomiku USA. Vzhledem k vážnému oslabení výrobní základny je pro USA jediným způsobem, jak si udržet hegemonii, podkopat Čínu a Rusko a oslabit Evropu.

Hudson uvádí, že počínaje rokem se Biden a američtí neoconi pokoušeli zablokovat Nord Stream 2 a veškerý (energetický) obchod s Ruskem, aby si jej USA mohly monopolizovat samy.

Navzdory „zelené agendě“, která je v současnosti prosazována, se USA při projekci své moci do zahraničí stále spoléhají na energii z fosilních paliv. I když se Rusko a Čína odklánějí od dolaru, kontrola a oceňování ropy a plynu (a z toho vyplývajícího dluhu) v dolarech zůstává klíčem k pokusům USA udržet si hegemonii.

USA předem věděly, jak sankce proti Rusku dopadnou. Sloužily by k rozdělení světa na dva bloky a podnítily by novou studenou válku s USA a Evropou na jedné straně a Čínou a Ruskem jako dvěma hlavními zeměmi na straně druhé.

Tvůrci americké politiky věděli, že Evropu zničí vyšší ceny energií a potravin a že země globálního Jihu dovážející potraviny budou trpět kvůli rostoucím nákladům.

Není to poprvé, co USA zinscenovaly velkou krizi, aby si udržely globální hegemonii a prudký nárůst cen klíčových komodit, které fakticky uvěznily země do závislosti a dluhů.

V roce 2009 Andrew Gavin Marshall popsal, jak se v roce 1973 – nedlouho po opuštění zlatého standardu – Henry Kissinger podílel na manipulaci událostí na Blízkém východě (arabsko-izraelská válka a „energetická krize“). To sloužilo k pokračování globální hegemonie USA, které prakticky zbankrotovaly kvůli válce ve Vietnamu a byly ohroženy hospodářským vzestupem Německa a Japonska.

Kissinger pomohl zajistit obrovský nárůst cen ropy v rámci OPEC, a tím i dostatečné zisky pro angloamerické ropné společnosti, které se nadměrně zadlužily v oblasti severomořské ropy. Spolu se Saúdy také upevnil systém petrodolaru a následně dostal africké země, které se vydaly cestou industrializace (založené na ropě), do závislého a zadluženého postavení v důsledku prudkého růstu cen ropy.

Všeobecně se má za to, že politika vysokých cen ropy měla za cíl poškodit Evropu, Japonsko a rozvojové země.

Dnes USA opět vedou válku proti rozsáhlým oblastem lidstva, jejichž zbídačení má zajistit, aby zůstaly závislé na USA a finančních institucích, které k vytváření závislosti a zadlužení využívají – Světové bance a MMF.

Stovky milionů lidí zažijí (zažívají) kvůli politice USA chudobu a hlad. Na tyto lidi (na kterých USA a Pfizer a spol. údajně tolik záleželo a chtěli dostat do každé jejich náruče injekci) se pohlíží s opovržením a jako na vedlejší ztráty ve velké geopolitické hře.

Na rozdíl od toho, co si mnozí myslí, USA výsledek sankcí uvalených na Rusko nepřepočítaly. Michael Hudson poznamenává, že ceny energií rostou, z čehož těží americké ropné společnosti a platební bilance USA jako vývozce energií. Navíc cílem sankcí vůči Rusku je omezit ruský vývoz (pšenice a plynu používaného k výrobě hnojiv), a proto se ceny zemědělských komodit zvýší. I to bude pro USA jako zemědělského vývozce výhodné.

Tímto způsobem se USA snaží udržet si nadvládu nad ostatními zeměmi.

Současná politika má za cíl vyvolat potravinovou a dluhovou krizi zejména u chudších zemí. USA mohou tuto dluhovou krizi využít k tomu, aby donutily země pokračovat v privatizaci a rozprodeji veřejného majetku s cílem obsluhovat dluhy a zaplatit tak vyšší dovoz ropy a potravin.

Tato imperialistická strategie navazuje na půjčky „COVID relief“, které sloužily podobnému účelu. Z přehledu půjček COVID-19, který v roce 2021 provedla organizace Oxfam, vyplývá, že 33 afrických zemí bylo podporováno v provádění úsporných politik. Nejchudší země světa mají v roce 2022 zaplatit 43 miliard dolarů na splátkách dluhů, které by jinak mohly pokrýt náklady na dovoz potravin.

Organizace Oxfam a organizace Development Finance International rovněž odhalily, že 43 z 55 členských států Africké unie čeká v příštích pěti letech snížení veřejných výdajů v celkové výši 183 miliard dolarů.

Uzavření světové ekonomiky v březnu 2020 (“lockdown“) posloužilo ke spuštění bezprecedentního procesu globálního zadlužování. Podmíněnost znamená, že vlády jednotlivých zemí budou muset kapitulovat před požadavky západních finančních institucí. Tyto dluhy jsou z velké části denominovány v dolarech, což pomáhá posilovat americký dolar a vliv USA na jednotlivé země.

USA vytvářejí nový světový řád a potřebují zajistit, aby velká část zemí globálního Jihu zůstala na jejich orbitě vlivu, místo aby skončila v ruském a zejména čínském táboře a v jeho iniciativě Belt Road pro hospodářskou prosperitu.

Po skončení COVID jde ve skutečnosti o válku na Ukrajině, sankce proti Rusku a zinscenovanou potravinovou a energetickou krizi.

Již v roce 2014 Michael Hudson uvedl, že USA dokázaly ovládnout většinu zemí globálního Jihu prostřednictvím zemědělství a kontroly nad dodávkami potravin. Geopolitická úvěrová strategie Světové banky proměnila země v oblasti s potravinovým deficitem tím, že je přesvědčila, aby pěstovaly peněžní plodiny – plantážní exportní plodiny – a ne aby se živily vlastními potravinářskými plodinami.

Ropný sektor a agrobiznys byly v rámci geopolitické strategie USA spojeny v jeden celek.

Dominantní pojem „potravinové bezpečnosti“, který prosazují globální agrobiznisoví hráči jako Cargill, Archer Daniel Midland, Bunge a Louis Dreyfus a který podporuje Světová banka, je založen na schopnosti lidí a národů nakupovat potraviny. Nemá nic společného se soběstačností a vše souvisí s globálními trhy a dodavatelskými řetězci, které ovládají obří agrobiznisoví hráči.

Spolu s ropou je kontrola globálního zemědělství již mnoho desetiletí základem geopolitické strategie USA. Zelená revoluce byla exportována díky laskavosti zájmů bohatých na ropu a chudší země přijaly model zemědělství závislého na chemickém a ropném kapitálu, který vyžadoval půjčky na vstupy a související rozvoj infrastruktury.

To znamenalo uvěznění národů v globalizovaném potravinovém systému, který se spoléhá na monokulturní pěstování vývozních komodit, aby získal devizové prostředky spojené se splácením státního dluhu denominovaného v dolarech a směrnicemi Světové

banky/MMF o „strukturálních úpravách“. V mnoha zemích jsme byli svědky toho, že se z potravinové soběstačnosti staly oblasti s potravinovým deficitem.

A také jsme byli svědky toho, že země byly nasazeny na běžící pás produkce komoditních plodin. Potřeba zahraniční měny (amerických dolarů) na nákup ropy a potravin posiluje potřebu zvyšovat produkci tržních plodin na vývoz.

Dohoda Světové obchodní organizace o zemědělství (AoA) stanovila obchodní režim nezbytný pro tento typ závislosti na korporacích, který se maskuje jako „globální potravinová bezpečnost“.

Vysvětluje to zpráva organizace Navdanya International z července 2022 – Sowing Hunger, Reaping Profits – A Food Crisis by Design (Zasévání hladu, sklizení zisků – plánovaná potravinová krize), která uvádí, že mezinárodní obchodní zákony a liberalizace obchodu přinesly prospěch velkým zemědělským podnikům a nadále se přiklánějí k realizaci zelené revoluce.

Zpráva uvádí, že americkou lobby a obchodní jednání vedl bývalý generální ředitel Cargill Investors Service a manažer Goldman Sachs – Dan Amstutz -, kterého v roce 1988 Ronald Reagan jmenoval hlavním vyjednavatelem uruguayského kola GATT. To pomohlo zakotvit zájmy amerického agrobiznisu do nových pravidel, jimiž se měl řídit celosvětový obchod se surovinami a následné vlny expanze průmyslového zemědělství.

Dohoda o zemědělství odstranila ochranu zemědělců před cenami a výkyvy na světových trzích. Současně byly stanoveny výjimky pro USA a EU, aby mohly nadále dotovat své zemědělství ve prospěch velkých zemědělských podniků.

Navdanya poznamenává:

„Po odstranění státní celní ochrany a dotací zůstali drobní zemědělci bez prostředků. Výsledkem byl nepoměr mezi tím, co zemědělci vydělají za to, co vyprodukují, a tím, co zaplatí spotřebitelé, přičemž zemědělci vydělávají méně a spotřebitelé platí více, protože největší podíl na tom mají agropodnikatelští prostředníci.“

„Potravinová bezpečnost“ vedla k likvidaci potravinové suverenity a potravinové soběstačnosti ve prospěch integrace globálního trhu a moci korporací.

Nemusíme se dívat dál než do Indie, abychom to viděli v praxi. Cílem nyní zrušené nedávné zemědělské legislativy v Indii bylo poskytnout zemi „šokovou terapii“ neoliberalismu, kterou zažily jiné země.

Cílem „liberalizační“ legislativy bylo zčásti prospět zájmům amerického agrobiznisu a uvrhnout Indii do pasti potravinové nejistoty tím, že ji donutila zlikvidovat své zásoby potravin – tak důležité pro potravinovou bezpečnost země – a poté se na nestálém světovém trhu ucházet o potraviny od agrobiznisových obchodníků za své devizové rezervy.

Indické vládě zabránil v tomto postupu pouze masivní, rok trvajících protest zemědělců.

Současná krize je rovněž podněcována spekulacemi. Navdává cituje vyšetřování Lighthouse Reports a The Wire, které ukazuje, jak investiční firmy, banky a hedgeové fondy spekulují se zemědělskými komoditami a vydělávají na rostoucích cenách potravin. Budoucí ceny komodit již nejsou vázány na skutečnou nabídku a poptávku na trhu, ale jsou založeny čistě na spekulacích.

Společnosti Archer Daniels Midland, Bunge, Cargill a Louis Dreyfus a investiční fondy jako Black Rock a Vanguard nadále vydělávají obrovské finanční částky, což má za následek, že se cena chleba v některých chudších zemích téměř zdvojnásobila.

Cynickým „řešením“ současné potravinové krize, které prosazuje globální agrobyznys, je nabádání zemědělců, aby produkovali více a usilovali o lepší výnosy, jako by krize spočívala v nedostatečné produkci. Znamená to více chemických vstupů, více technik genetického inženýrství a podobně, což zemědělce zadlužuje a uvrhává do pastí závislosti.

Je to stejná stará lež průmyslu, že bez jeho produktů bude svět hladovět a vyžaduje jich více. Skutečnost je taková, že **svět čelí hladu a rostoucím cenám potravin kvůli systému, který zavedl velký agrobyznys.**

A je to stejný starý příběh – prosazování nových technologií při hledání problému a následné využívání krizí jako ospravedlnění jejich zavádění, přičemž se ignorují základní příčiny těchto krizí.

Navdanya předkládá možná řešení současné situace založená na principech agroekologie, krátkých zásobovacích linií, potravinové suverenity a ekonomické demokracie – politikách, které byly v průběhu let podrobně popsány v mnoha člancích a oficiálních zprávách.

Co se týče boje proti útoku na životní úroveň obyčejných lidí, podpora se sbírá mezi dělnickým hnutím v místech, jako je Velká Británie. Předák železničních odborů Mick Lynch vyzývá k vytvoření dělnického hnutí založeného na solidaritě a třídním uvědomění, které by se postavilo miliardářské třídě, jež si je velmi dobře vědoma svých vlastních třídních zájmů. *(Nesmysl. Dělnické hnutí dnes neexistuje, jako v podstatě neexistují dělníci, jak je vnímal Karel Marx. Odvolávat se na jejich případné stávky je jako Čekání na Godota. Obávám se že neexistuje snadný recept jak z této šlamastyky ven. Editor)*

Příliš dlouho chyběla „třída“ v hlavním politickém diskurzu. Pouze prostřednictvím organizovaného a jednotného protestu mohou mít obyčejní lidé šanci významně zasáhnout proti novému světovému

řádu tyranského autoritářství a ničivým útokům na práva, živobytí a životní úroveň obyčejných lidí, jichž jsme svědky. (*Ne. Tak zvaní "obyčejní lidé" se nepostaví na barikády, dokud budou moci něco stranit ztratit. Musí to vyhnít samo. Zevnitř. Bude to trvat. Není jisté, že se toho dožijeme. Editor.*)

An Engineered Food and Poverty Crisis to Secure Continued U.S. Dominance vyšel na Global Sereach 15.7.2023. Překlad v ceně 763 Kč Zvědavec.